

זכר ברי

אדם בחייו

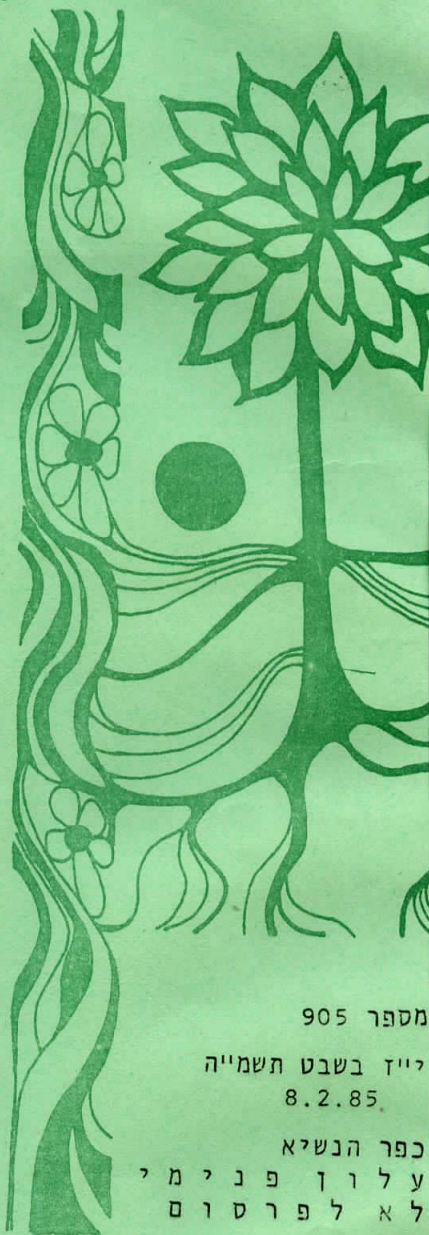
אדם בחייו אין לו זמן שיהיה לו
זמן לכול.
ואין לו עת שתהיה לו עת
לכל חפץ. קוהלת לא צדק כשאמר כך.

אדם צריך לשנוא ולאהוב בבת אחת,
באותן עיניים לבכות ובאותן עיניים לצחוק
באותן ידיים לזרוק אבנים
ובאותן ידיים לאסוף אותן,
ולעשות אהבה במלחמה ומלחמה באהבה.

ולשנוא ולסלוח ולזכור ולשכוח
ולסדר ולבלבל ולאכול ולעכל
את מה שהיסטוריה ארוכה
עושה בשנים רבות מאוד.

אדם בחייו אין לו זמן.
כשהוא מאבד הוא מחפש
כשהוא מוצא הוא שוכח,
כשהוא שוכח הוא אוהב
וכשהוא אוהב הוא מתחיל לשכוח...

יהודה עמיחי

מספר 905

י"ז בשבט תשמ"ה
8.2.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

מה נשמע?

- נשמע טוב, תודה.
קודם כל - ירד המון גשם, 180 מ"מ רק בשבוע האחרון. סה"כ ירדו עד כה כ-410 מ"מ.
- * אבל - באבוקדו ממשיכים לקטוף גם כגשם גם כבוץ כ-10 טון ליום (20 מכלים). מפני שהפרי בבית מתקרב למצב של בשלות יתר - גוייס גם כל הצוות של דרוז למ-שימה.
 - * התחיל טפטוף של אולפניסטים חדשים.
 - * בצאן נגמרה עוד עונת המלטות ויתר הפרטים חסויים.
 - * ט"ו בשבט הגיע עם מסיבה של מטיילי מצרים ועם מסיבות ונטיעות של ילדי בית-הספר.
 - * קר מאוד ויש הרבה חולים בגריפה. החלמה לכולם!
 - * אנג'י חזר ותפס פיקוד חזרה באקונומיה ושיחרר את מרטין - כדי שיוכל להת-גייס בשבוע הבא. גם אביבה תחזור בקרוב למטבח, כך שהכול יהיה בסדר.
 - * ליווינו בהמונינו את גברת ולקנוז - אמא של טומי - לקבורה, ביום גשם סוחף. אישה חזקה וצנועה, שלא ויתרה לעצמה.
 - * 14 חברים וחברות צעירים מקדרים עובדים אצלנו לאחרונה בשכירות (להם אין עבודה ולנו, כידוע, אף פעם לא חסר...). 5 עובדים במפעל, 1 כלול והיתר באבו-קדו).
 - * ובמדור הספורט: קבוצת הילדים, המשותפת לנו ולגדות, (דרור ק., אופיר ש., אייל ברקן, זוהר ד., דוד ת.) ניצחה בתחרות גביע הגליל העליון. כה לחי!
 - קבוצת הכדורסל של הבוגרים לא רחוקה מן הניצחון. כעת נמצאת במקום שני בליגה. ביום ראשון הקרוב תתחרה הקבוצה על המקום הראשון בליגה נגד סאסא, שניצחה את קבוצתנו בעבר בהפרש 38 נקודות. הקהל הרב מתבקש לבוא לעודד וב-מאמץ-על אולי נצליח להביס אותם במשחק הבית.
 - כדורגל - ממשיכים לשחק ובשבת משחק נגד מרגליות-כפר יובל. חיזקו ואימצו!
 - רוגבי - בשבת נגד קרית שמונה בכפר כלום. משחק אחרון בליגה. בואו לעודד. ועוד בשטח הרוגבי: מתארגנת קבוצת נערים ארצית כרוגבי שתצא לטורניר בבלגיה באפריל ומהמשק יש 2 מועמדים: עידן!! וחגי!!!!
 - * ולמי שישאר בבית - יתקיימו נטיעות ט"ו בשבט בשבת. ניטע חורשות צל בשטחי המירעה שמסביב למשק. בואו בהמונים!
 - * ולבסוף בקשה מיוחדת: כונו רוצה להזכירכם ששם משפחתה הוא מילר ולא בן-חיים ומבקשת שיפנו אליה בשמה זה. ברוח הבקשה תומכים גם שרון בן-יהודה-סוקול, שלומית עדר-ליפשיץ ומיכאל ארנברג-סופר.
 - * החלמה מהירה לג'יין ת., לדוט, ליצחק, לג'ורג' נאי, לג'ו סינה!

שבת שלום - חג שמח
שלכם - שלומית ע.ל.

טומי מספר על אמו ד"ר

שם פרטי אקנאז (שם-רשמי)

אמי נולדה ב-1898 והיתה הבת האמצעית למשפחה יהודית מתבוללת. אביה נמנה עם חלוצי תעשיית החייטות בברלין ובמשך הזמן הרחיב את עסקיו לערים גרמניות אחרות. למרות שהמשפחה היתה אמידה, לא היתה לאמי ילדות מאושרת, כי היה כנראה עימות חריף בינה לבין הוריה. העימות נבע, בין היתר, מעצמאות מחשבותיה ורצונה העז לעשות דברים לפי דרכה היא - תכונה שאפיינה את כל חייה. כבר בגיל שש-עשרה נמשכה לשני דברים בלתי-שכיחים באותם הימים: הנערה הצעירה החליטה ללמוד גננות-חקלאות וגם הצטרפה לבית העם הציוני, שהוקם בברלין בשנים 1914-15. מאוחר יותר הצטרפה לתנועת הנוער "בלאו-וייס".

היא התחתנה עם "אוסט-יודה", יהודי בן למהגרים מהאיזור הפולני-רוסי וגם מעשה זה לא היה כל-כך מקובל במשפחות יהודיות שכבר הצליחו להתבסס בגרמניה. נולדו להם שלושה בנים והצעיר ביניהם הוא אני.

אגב, לשם המשפחה הפולני יש משמעות של "לילה ארוך" - לגבי הנוצרים זהו ערב חג המולד - השם אינו נפוץ בין יהודים וכאשר הוא מופיע, משמעו "ערב פסח" והוא בא, כנראה, להנציח נס הצלת נפשות, שאירע אי-פעם בעבר המשפחה.

בתחילת שנות השלושים החליטה אמי ללמוד רפואה טבעונית, הקשורה בצמחים ובמים ולימודיה הבלתי-שגרתיים נמשכו שלוש שנים. למרות הצלחתה בלימודים לא יכלה לעסוק במקצועה החדש, כי הנאצים שעלו לשלטון החליטו לעשות את כל שטחי הרפואה נקיים מיהודים.

בגיל שלושים וארבע, אחרי שנוכחה לדעת שהגילויים האנטישמיים בברלין אינם תופעה חולפת, החליטה לקחת את שלושת ילדיה ולעבור לאיזור כפרי בדרום גרמניה, לעיירה בשם HERLINGEN, שם היה בית-ספר יהודי מפורסם - LANDSCHEULHEIM. שני אחי ואני למדנו בבית-ספר וביתנים הורלי התגרשו. למרות שאבי המשיך לתמוך במשפחה, אמי עסקה בסיעוד לזקנים יהודים באותה עיירה.

אבי הצליח לברוח מגרמניה והשתקע באנגליה, שם גר עד פטירתו ב-1948.

ביתנים האנטישמיות הלכה וגברה וכידוע לא פסחה אף על המקומות הנידחים והשקטים. אמא החליטה לשלוח את שני אחי לארץ-ישראל והם נקלטו בקיבוץ להבות הבשן והפכו במרוצת הזמן לחברי קיבוץ שם. אחרי "ליל הבדולח" בנובמבר 1938 הבינה אמי, שאין תקווה להמשיך החיים ליהודים בגרמניה ושלחה אותי לאנגליה. יצאתי מגרמניה ב-1939 ואמי נשארה שם עוד שנה ובאוגוסט 1940 הצטרפה לקבוצת יהודים שעברה דרך הגבולות הסגורים והגיעה לרומניה. שם היא עלתה על אוניית המעפילים "אטלנטיק", אך בהגיע האוניה לחיפה, יחד עם אוניית מעפילים אחרת, החליטו הבריטים שיש לגרש את כל נוסעי שתי האוניות לאי מאוריציוס. הם הועלו על האוניה "פטריו" ובטרם הספיקה להפליג פוצץ אותה הפלמ"ח, כדי למנוע את הגירוש. רבים מהיהודים באוניה טבעו. אמי, שהיתה בין הניצולים, נכלאה במחנה עתלית. שני אחי ביקרו אצלה במשך התקופה של עשרה חודשים של מאסר מיותר.

עם שחרורה מן המחנה עבדה בדברים שונים ולא מתאימים, כי למרות כישוריה הרבים - גננות, סיעוד זקנים, רפואה טבעונית - מצאו לה רק עבודות "פקק". צחוק הגורל.

ב-1946 הצטרפה לשני בניה, אחי, שהיו כבר חברים בלהבות הבשן והתגוררה שם עד שהכן הבכור נהרג בפעולת פלמ"ח - אחת מן התאונות הטרגיות שאירעו ללוחמים - חומר נפץ התפוצץ בשעה שמילכדו גשר בין להבות הבשן ועמיר. אמי הצטרפה לקבוצה שאז נקראה קבוצת "הכונים" בחדרה. אחרי כמה חודשים נולדה נכדתה הראשונה, בתו של אחי שנהרג.

(טומי מספר - המשך)

אמא נשארה בכפר הנשיא בתקופה הקשה ביותר של התישבותנו, אבל ב-1952 החליטה שהיא מעדיפה לחיות לבדה ולדאוג לפרנסתה בעבודות שונות ומשונות בין ה"יקים" של רמתים ורמות השבים. העבודות היו כל מה שבא ליד - ספונג'ה, טי-פול חולים, גננות. כל העת ניסתה לזכות בפיצויים מגרמניה. נולדו עוד ארבעה נכדים - שלושת הילדים שלי ואחד של אחי האמצעי, שבינתיים ירד לגרמניה. איזו מכה לאישה הציונית והבודדה, שכן שנלחם בפלמ"ח והיה בקיבוץ במשך תשע-עשרה שנים ירד למקום שממנו הבריחה אותו.

רק בשנת 1977, כשהרגישה שהגיל מתחיל לעשות את שלו, עזבה את רמתיים והצטרפה אלינו שוב בכפר הנשיא. שבע השנים האחרונות היו אולי השנים המאושרות בחייה. היא אמנם סבלה במשך כל העת מקשיי שמיעה ובשנתיים האחרונות מאור עיניה כבה והלך, אבל היא עסקה במה שהיא אהבה - קצת גננות.

היא היתה אישה גאה, ציונית וסוציאליסטית. הבדידות הפכה לנכס. היא היתה אישה יפה ומוכשרת ולא ידעה, אולי לא רצתה, לנצל את היופי הנשי שהוא נשק חזק במאבק הקיום. קשיי קליטת השפה העברית הקשו עליה ולכן העדיפה את קרבת דוברי הגרמנית ברמתיים.

בשנים האחרונות הייתי מסביר לה מה שמתרחש בארץ מתוך קריאה בעיתונות, ואלי רק אז הבינה שחלה מהפכה והיא הצטערה על שלטון הליכוד, על הבריה מן העבודה בכל שכבות האוכלוסיה ועל ההתברגנות בקיבוצים.

היא נפטרה מהתקף-לב פתאומי בגיל כמעט 87 – אישה צלולת דעת עד יומה האחרון.

(רשם אריק)

[illegible]

שנינו'ם בתרפ"א
ד"ר בולצ'ינסקי מקבל עכשיו:
15-30 17-30

ד"ר בולצ'ינסקי מקבל עכשיו:

ביום א' בשעות 13.30 - 15.30

15.30 - 13.30 " ' ביום

18.00 - 16.00 " ' ביום

האחיות מקבלות אחה"צ ובערב:

ביום א' בשעות 13.30 - 15.30

18.30 - 18.00 " ב' ביום

15.30 - 13.30 " 'ג' ביום

18.30 - 18.00 " ביום ד'

18.00 - 16.00 " ' ביום ה'

פארקישטעלעך

פארקישטעלעך

נוחרו בדיוק 4 שבועות

נושא עולמי - מסיבה עולמית

כפי שכבר הוסבר, חילקנו את כל המשק ל-5 אזורים (ראה מפה על לוח המוד-עות), כשכל איזור מהווה יבשת.

5 הרכזים השכונתיים הם:

- 1) שכונת ותיקים צפונית וצאן - אבי רובינסון
- 2) שכונה מרכזית צפונית - הרי ברק (אבא של נורמן)
- 3) שכונת הפרויקט המזרחי וחלק מהרכס - ג'נט פרימוסט
- 4) שכונה מרכזית דרומית וחלק מהרכס - הנרי שפרונג
- 5) שכונת הפרויקט החדש והאיזור לידו - כוכבה חצור

לפני שבוע התקיימו פגישות של כל שכונה וההיענות היתה יפה. בכל שכונה התנדבו חברים לעסוק בתחומים השונים (קישוט, כיבוד, הצגה, תחפושות ופעילויות שונות) - והמסיבה יצאה לדרך.

הננו פונים לכל יתר החברים, אשר עוד לא נכנסו למעורבות, אנא התקשרו עם הרכז השכונתי שלכם והציעו את שירותיכם בתחום המעניין אתכם.

בהצלחה
אדי וג'ף

- קול קורא -

זה מספר חודשים שאני מכהנת כרכזת ועדת החגים ומהווה גם את כל חבריה. אני לא פועלת לבדי, חס וחלילה, יש חברים טובים ומסורים שמוכנים לארגן אירועי חגים לאחר קצת שידול ועידוד. אלא שאני מוגבלת ואינני מספיקה לחפש את כל אותם חברים טובים ולהציע להם רעיונות או לעזור להם לצרף שותפים לצוות וללקט להם חומר. יש גם כאלה שמתנגדים ל"ירודנות" שלי ומי אני באמת - לקבוע ולדרוש ולהכריע בשם כולם?

לכן, חברים, פונה אני אליכם, אם אתם עדיין מעוניינים בקיום חגי ישראל בקרבנו - התנדבו לאישי את צוותי החגים ו/או לשבת בוועדה. כל הפניות לוועדת המינויים, כי אני, לאחר עוד מספר חודשים של בדידות, מתפטרת.

שמחה

ל י ו ם - ה ו ל ד ה *****

10.2. יואב פק
פלוא מרקוסון

11.2. דוט שיינגזיכט
ענת ארנולד
איילת סינה

12.2. יעל שפרונג

חנן וטרמן
מיכי גניסלב

14.2. ג'נט גניסלב

בת-שבע מרקוסון
יהודה בן-זאב

16.2. יהודה יהודה

תמיר ברק

ל ה ו ל ד ת ה ב ת - ה נ כ ד ה *****

לתמר ולמיקי
לגוסטי ולג'ור
ולכל המשפחה

תודה

תודה !

תודה אבהית מליכו של לולן
תודה אימהית מליכה של אמא
ותודה תינוקית מלב צעיר וזעיר -

לכל המשפחה, החברים, הצוות הרפואי וכל מי ששאל, ייעץ, נתן בגד הריון,
נישק, חיבק, נתן מתנות, חשב ואהב
בתקופת ההריון והלידה.
ועוד היד נטויה...

ג'וני, רונית ושירן

ביתנו לבין עצמנו

הטור החיובי היחיד במדינה

מחשבות סתמיות אחרי הלוויה האחרונה

גשם סוחף גשם ברכה יורד,
חברות וחברים באים להיפרד מאישה זקנה,
אחת ההורים איננה, תמרור בדרך נעקר.
"אשת חיל מי ימצא" - והגשם מתופף על מטריות,
"אל מלא רחמים", איש איש ומחשבתיו עימו,
"עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל", אין המתאבל
שוכח ביגונו את צורכי הציבור והציבור שומע בשקט וסותם את הגולל.
אמי נהגה לומר לשכנותיה בחיוך על שפתותיה: "כשמתים, מתים להרבה זמן"
והמשיכה לעסוק בחיי יום יום.

איפה הם כולם, הדור של הורי? מה נשאר מן התהלוכה המשפחתית של סבא וסבתא,
דודים ודודות דוברי האידוש העסיסית והאנגלית המשובשת? דוד אחד בכרך הגדול
ודודה בעיר פרוכניציאלית מחכים ליום הדין הפרטי. והנעורים, האהבות, היופי
והשאיפות, הלידות, התינוקות השמנים והחופשה בשפת הים הם תמונות דהויות
באלבום מוזנח.

מי יאמר כשתינוק נולד מה יהיה ומה יעשה?
סבא מחבק את נכדו ומנשק לחיים רכות. סבתא מסתכלת בנכדה קטנה, המדדה על
רגל אחת במחול ספונטני.

"זה העתיד" הם חושבים, "זה ההמשך", הם מאמינים.
"וראה בנים לבניך שלום על ישראל" - אולי זאת הברכה האמיתית.
שבעים שנה הם חיי האדם, קצת פחות, קצת יותר. שיחות קשישי הקיבוץ בקרוב.

כתב משורר אמריקני, לונגפלו, שמת לפני מאה שנה:
"החיים הם אמיתיים והחיים הם רציניים!
והקבר אינו יעד:

אתה מן העפר ולעפר תשוב,
לא נאמר על אודות הנשמה."

גשם חורפי יורד ואישה חרישית וכמעט עיוורת נקברה בחורף ימיה.

שיחות עם תלמידים לשעבר

מדי פעם בפעם אני נתקל באישה צעירה או בגבר במיטב שנותיו, שמזכירים לי
שהם היו בין תלמידי, כשניסיתי ללמד אותם מקצועות שונים ומשונים. המחשב המוחי
החלוד מתחיל לפעול ומעלה את הפנים של ילד מתקשה; של ילדה בעלת צמות שחורות;
של נער שלא היה יכול להתרכז בחוקי המכניקה של איזק ניוטון, כי הכימיה של
היורה בעל-גידרה חטובה פעלה עליו בטווח ארבעה שולחנות מעבדה. מושבניקים ובני
קיבוץ, פה ושם אחד מחזור הגלילית ובני האריסטוקרטיה הכפרית של ראש פינה,
יסוד המעלה ומטולה.

יש לפעמים שהם אומרים דברים מפתיעים, דברים בעלי חוכמה מתובלת בעצב על
מה שהיה ואיננו עוד. השקפות עולם, וידוים פתאומיים, גזירות קשות על הורים
ומורים, חלומות על העתיד הפרטי - כל אלה נשמעים בנסיעת אוטובוס קצרה.

כדאי אולי לשחזר כאן - בעילום שם - חלק מן הדברים, כי יש להם השלכות בקשר
לחינוך שהתימרנו להקנות.

(בִּינֵינוּ לְבִין עֲצֵמֵנו - הַמֶּשֶׁךְ)

מִקְבֵּץ

* מלחמת בני אור בבני חושך:

אחד מעובדי חדר-האוכל מספר על המלחמה היומית המתמשכת בין אלה שמכבים את אורות חדר-האוכל הדולקים במשך הבוקר והצהריים לבין אלה שאומרים "יהי אור" ומדליקים.

הראשונים הם ותיקים, הוא מספר, ויריביהם הם כמעט-ותיקים, וצוות חדר-האוכל משמש חבל שנמשך לצד זה ולצד זה ותמיד מקבל צעקות משני הצדדים. והצעירים? הצעירים אינם זזים: נכנסים ויושבים ואוכלים ומדברים ומעשנים והולכים.

* איפה התגובה? רות גולן כותבת ומאשימה.

איש אינו מגיב! על חסכוניות מים וחשמל אין מה לומר? היא צודקת - היא טועה; היא מבלבלת - היא קולעת? שקט דיפלומטי - אין תגובה. זהו זה? ארווין כותב על דברים שקורים או לא קורים במפעל, דברים שכואבים ומדאיגים והציבור יקרא אולי או ידלג על הכתבה וימשיך בכתפיים. והרי בהגדה של פסח כתוב "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא..." עובד במחלקת החמרו, עובד במשלוח עופות...

* ישבתי עם בני קיבוץ זה בדירה בתל-אביב והסתכלנו במשחק מכבי תל-אביב נגד בנקו די רומא. אכלנו בוטנים וזללנו עוגות והחזקנו אצבעות. אחרי זה ראינו סרט שאידו סלע ביים ודיברנו ודיברנו עד שהשעון כמעט נעצר מרוב עייפות.

טוב לשבת עם בנות ובני קיבוץ. כדאי להזמין את הסרט המעניין ולהתווכח עליו אחר-כך.

* אין ירידות השבוע. הקור והגשם הקפיאו את ההומור.

שבת שלום
א ר י ק

ל ת ש ו מ ת ל ב ב ע ל י א ו פ נ י י ם !

עקב שינויים. גפוליסה ע"י חברת הביטוח, לא ממשיכים לבטח אופניים בפני גניבה במשק.

הנה"ח

את חשמל ומה ערכה

במסגרת ההדרכה קיימנו פעולה בנושא חשמל ומתוך נושא זה גלשנו לנושא -

הערכה.

את הפעולה התחלנו בכך שהילדים התפזרו בשכונות השונות במשק ונכנסו לבתי חברים, לבדוק מה מצב החיסכון או הבזבז של חשמל בכל בית (עכשיו ברור לאותם חברים, מה הילדים באמת רצו מהם באותו ערב רביעי קר!!!). לאחר מכן הילדים סיפרו אחד לשני, מה הם ראו ומה הם חושבים על הנושא - הערכה. לאחר שיחה מע-מיקה בנושא זה רשמו הילדים את רשמיהם מהביקור בבתי החברים ובכלל מה דעתם בנושא הערכה:

"אין לי חשק, אין לי זמן.

מה איכפת לי

ובכלל

מישהו אחר יעשה

אבל כשאומרים נגמר

אין

זה בעצם קצת מעצבן

אבל זה בעצם בגללנו

וזה די חבל."

נואית

"חברים וחברות שימעו!

ביום רביעי ה-30.1.0 היתה לכיתה מירום

פעולה. הפעולה עסקה בחשמל, כשהיינו

צריכים ללכת לבתים ולשאול אותם, אם יש

להם אור דלוק סתם, לא בשימוש. הופתענו

לשמוע שרוב האנשים משאירים אור דלוק

ולא מכבים. התאכזבנו מאוד. אז אנא,

חיסכו בחשמל.

עידית

לתשומת לבכם!!!

קצת לחסוך, חברה, קצת לחסוך.

יוצאים מהבית ומשאירים אור דלוק, אנשים מרשים לעצמם ללכת ללמוד

בלט, מה איכפת - מישהו משלם. בארוחת ערב לוקחים צלחת מלאה אוכל,

אוכלים חצי ואת השאר זורקים. מה איכפת - מישהו משלם. 'יש אנשים

רעבים בארץ'. אם רק נרצה נוכל לחסוך, למשל - לכבות אורות בבית,

לא להשתמש ביותר מדי מים.

קטי

הערכה

בפעולתנו האחרונה עסקנו ב"הערכה" והגענו למסקנה, כי בקיבוץ ההערכה לדברי חשמל, אוכל וכו' קטנה מאוד. כל דבר שמזלזלים בו נחשב לחוסר הערכה, כשזורקים קליפות גרעינים על הריצפה, כשלוקחים יותר מדי אוכל וזורקים. זה לא קשה, אפילו יותר קל - סתם לזרוק הכול, אבל כשחושבים יותר בהגיון, אז תפסיד שניה של הסרט בשביל לכבות את האור. בקיבוץ יש הכול, אם אתה לא חוסך אתה "דופק" את כל הקיבוץ, לא רק את עצמך. ולכן אין לנו הרגשה שבאיזשהו מקום אתה גם נדפק, שהרי אתה חלק מהקיבוץ! אם כל אחד יתרום קצת לנושא הערכה וחיסכון, אולי נוכל להגשים כמה חלומות רחוקים!

נירית

- זהו, שמעתם מה שיש לנו להגיד. תודה על תשומת הלב ובאמת אולי נגיע קצת יותר רחוק, אם כל אחד ידע להעריך את מה שיש וידע לחסוך.

שבת שלום ובהצלחה -

יעלי, יורם וכיתה מירום

בואו איתי

"האם את עובדת רק בחינוך מיוחד?" שאלה אותי אחת החברות השבוע, וכשעניתי ש"זה למעשה לא חינוך מיוחד", היא הוסיפה: "למה את לא מראיינת את עצמך? תמיד את מראיינת אחרים."

מי שמשתתף בחוג לקרמיקה מכיר את התרגיל "דיוקן עצמי", כשמכירים ראש תוך כדי הסתכלות במראה. תרגיל קשה ומביך והדמיון למציאות לא תלוי רק בכישרון המכיר. מי יודע, איזו מציאות אצייר ב"ריאיון עצמי" - אבל, על החיים ועל המוות - ננסה.

תמיד מתחילים בכמה שאלות עובדתיות. זה מרגיע את החוששים מחשיפה ובסך הכול גם נחוץ. אחרי זה השיחה כבר קולחת.

- "כמה זמן את עובדת בבית החינוך 'עמק החולה', אנגה?"
- "התחלתי בשנת הלימודים תשמ"ב, כלומר ספטמבר 1981. בבית החינוך תמיד חושבים שאני כבר הרבה יותר ותיקה שם, ולמען האמת, אני אחת ה'סבתות' שם, מבחינת הגיל. את אחד המורים אני מכירה מאז שהוא היה פעוט בהכשרה שלנו באנגליה. אני גם יכולה בקלות להיות האמא של רוב הצוות שאיתו אני עובדת."

- "אנגה, אולי תישארי בתחום השאלה! מה הן שעות העבודה שלך?"
- "כמו כל המורים בבית החינוך, אני עובדת חמישה ימים ארוכים בשבוע, עם יום אחד בבית. מלבד הכנות, אני מנצלת את היום לסידורים במחסן, במרפאה, בקופת-בית, בכתיבת כתבות ל'דברי הכפר'..."

- "כלי פרסומת, בבקשה! שמעתי שאת עובדת ב'מרכז לימודי'. מה זה?"
- (מתלהבת) "אה, סוף-סוף את שואלת את השאלה החשובה. בית החינוך בכפר בלום קולט את כל ילדי הקיבוצים של התק"מ והמושבים באיזור, מאלופלט ועמיעד ועד כפר גלעדי ומרגליות. הילדים מגיעים עם מטען ידע שונה, משיטות לימוד שונות, במיוחד בכיתה ז', וניסינו לחשוב על דרכים לעזור בהשתלבות יותר טובה, במיוחד של ילדים שהגיעו עם קשיים עוד מבית-הספר היסודי. בשנה הראשונה שלי בבית הספר עבדתי בתור 'מורה טיפולית'. קיבלתי ילדים בודדים 2-3 פעמים בשבוע. וכמוני היו עוד 2-3 מורות. בסוף שנה זו הרגשנו שאנחנו לא מקיפים את כל הצרכים והחלטנו להתאחד לצוות, שיכול להכין חומר לימודי במשותף ולקבל ילדים בקבוצות קטנות."

לרשותנו הועמדה כיתה (השנה הורחב המקום לשתי כיתות) וילדים מהכיתות הרגילות בחטיבת הביניים באים אלינו לפי המלצת המחנך ו/או היועץ. הם עוברים מיבדקים שונים, כדי לקבוע מה הבעיה ואת סוג העזרה שלה הם זקוקים. לפני שנה הדריכה אותנו מומחית לליקויי למידה (ג'ודי רבינוביץ, העובדת גם כאן עם אנשי הגיל הרך). בעקבות הבדיקות שלה גילינו לפחות ילד אחד איטי, שבמשך שנים עובד כמעט רק עם עין אחת ופשוט היה זקוק למשקפיים ותרגילי עיניים. וילד אחר, שכתב ידו בלתי קריא ומסתבר שידו נשברה פעמיים בגיל צעיר ואף פעם לא קיבל פיזיו-תרפיה. אבל עם הרבה ילדים אנחנו עובדים על העשרת הלשון, הבנת הנקרא, יכולת ניסוח, איך לענות על שאלות וכו'. לאחרונה נכנסנו לנושא של 'קריאה מהירה'. לעיתים קרובות כמות הקריאה הנדרשת מכשילה ילדים ולעיתים - השפה הנמלצת של ספרי הלימוד. הרבה מורים לא מודעים לקשיים שנערמים לפני ילד אינטליגנטי, שאוצר המילים שלו דל. (ילדי כפר הנשיא סובלים לא פעם מקושי זה)."

- "האם הילדים באים למרכז ברצון?"

(דיוקן עצמי - המשך)

- "בהתחלה יש להרבה ילדים התנגדות, כי רואים את זה כפחיתות כבוד. אחרי כמה שבועות רובם באים ברצון. אנחנו מנסים לחשוב, שזה מפני שהם מרגישים שעוזרים להם. אבל יש לי חשד, שההתלהבות שלהם נובעת מהאפשרות להפסיד מקצוע 'קשה', כגון היסטוריה או תנ"ך. מלבד זה יש לנו גם כמה 'אטרקציות', כגון 'פינת האזנה', מכונת כתיבה, משחק אלקטרוני ומחשב ישן שירשנו מהחטיבה העליונה."
- "כמה זמן את מתכוונת להמשיך בכפר בלום?"
- "כשאגיע לגיל הפנסיה נדבר הלאה."

א נ ג ה

לפי הדיון, מי שיושב "שבעה" מקבל את מה שעושים למענו כמובן מאליו, וללא מילים. אסור לו להודות על מה שנתרם לו. במות אבי הציפו אותי ואת בני משפחתי בחום, בדאגה ובטירחה. אפו, קנו, בישלו והכינו לנו חדרים מצויידים בכול. לא שכחתי שהסיעו את קרובי אלי הביתה וגם דאגו לכל סדרי הקבורה של אבי, כולל למעלה ממניין אנשים שבאו להשתתף בתפילות ערב ערב. הביאו לנו אוכל וכלים והרגשת יחד. העניקו לנו הזדמנות יוצאת מן הכלל לחוות הרגשת משפחה מורחבת על כל דורותיה וכל שלוחותיה. ניתן לכל אחד מאיתנו להכיר את האחרים ואת המיוחד שיש בהם. אילו היה מותר, לפי הדיון, הייתי מודה לכם, אך נבצר ממני.

שמחה

נ ר - ז י כ ר ו ן

כ"ג בשבט - שושנה אדלשטיין

Israel Transport Cooperative Society Ltd.

אגודה שתופית לתחבורה בישראל בע"מ

מחלקה/אגד - Department

תאריך - Date

המשרד - Office

מחשבוני מס - Tax ref.

כספים/שווק ומחירים ארצי

16.1.85

תל אביב

1013/10/85

לכבוד

מזכירות קבוץ

כספי - תחסי

א.נ.

הנדון : מסירת יעד הנסיעה בעת עליה לאוטובוס (תזכורת)

אבקשם לפרסם לציבור החברים כי בעת עליהם לאוטובוס, יש להודיע לנהג את יעד הנסיעה בעת היציאה התעודה עם עלייתם לאוטובוס.

הנסיעות בקווי "אגד" הן על פי רשיונות קווים, כאשר ברשיון מפורטות תחנות הקו וסוג התחנה העלאת נוסעים ו/או הורדתם. תפעול בנגוד לרשיון הקו עלול לגרום לתלונות המפקח על התעבורה, משפטים ונזקים כספיים לאגודה.

ברור לנו שאין ציבור חברי המשקים מודע לרשיונות היר לכך אנו חוזרים ומבקשים מכם, להורות לחברים להודיע לנהג את יעד הנסיעה בכדי למנוע תקלות הנובעות מאי ידיעה במשך הנסיעה.

המיד לשרותכם !

רנ,

לכבוד

מחלקת שווק ומחירים ארצי

העתק

ציבור נהגי אוד

עדיפות לתחבורה ציבורית - אינטרס לא ח

ד ו " ח מ י ש ל ב ת ה מ ז כ י ר ו ת 31.1.85

נוכחים: מייקל ד., יעל ש., דודו, ג'וני, עפרה, ישראל, שוש ס., גדי
נעדר: יצחק ע.
מוזמנים: שלומית ל., מרים כ., תמר ו., הרי, מיכי

(1) הבהרת שאלה עקרונית: מי רשאי לדון בענייני עבודה של בני הנעורים?
התברר שקיים תקנון, המקנה זכות זו לו. הנעורים ולכן אושר העניין
מחדש במזכירות.
יחד עם זאת הודגשו שתי נקודות:
א. ערך יום העבודה של הנערים מבחינה מהותית וחינוכית.
ב. הצורך בקיום ועדה חינוכית עליונה - מועצת חינוך - לדיון בבעיות
עקרוניות.

(2) אקדחים לטיולים - ניתן לקבל אצל ג'רי לצורך אישי לתקופות קצרות.
חברים ומועמדים רשאים לכך.

(3) ליבה ביקשה להביא את בנה בקיץ, על-פי הסכם קודם לעשות כך עד בגרותו.
המזכירות אישרה זאת.

(4) נורית א., מרכזת ביה"ס המקומי, ביקשה להודיע שבתקופת יציאתה של
אתי מבית הספר לצורך לידה תלמד כאן מורה מראש-פינה למשך שלושה
חודשים - השליש האחרון.

PARENTS PAGE

8th February, 1985

NEWS OF THE WEEK!!

- ++ Well, rain of course. Frank Waterman, our local metereologist measured a rainfall of 180 mm this last week. Altogether we have had 410 mm so far this season, which brings us pretty close to our yearly avarage - 450 mm. For the beginning of February that is not bad.
- ++ The avocado pickers were the real heroes this week. Come rain, sleet, hail, fog - they were out there getting the fruit off the trees before it gets too ripe. They were picking about 10 ton a day this week, our team of pickers beingaugmented by ten paid workers from kibbutz Kadarim, who are short of work in their own kibbutz just now.
- ++ We were pleasedto hear that Aviva is returning to the kitchen after her illness, and so is Angi, who is back from his Army service.
- ++ The new Ulpan will not start officially for another fortnight, but the students to be are beginning to arrive.
- ++ The combined children's team of Kfar Hanassi and Gadot are now champions of the Galilee in Basket Ball. Our players are of course Dror Collins, Ofir Shuval, Eyal Barkan, Zohar Devolt and David Telem. A national children's Rugby team is being chosen to take part in a youth tournier in Belgium. Two of our children are being tested for the team: Chagai Rifkind and Idan Shuval. Good luck.
- ++ As you know, the New Year for Trees (Tu BiShvat) was celebrated all over the country this week. We shall go planting tomorrow (weather permitting), and the idea is to plant cospes in various spots to provide shade for the grazing sheep in the summer. (By the time you read this there should be a notice up, notifying the public of the exact time and place.)
- ++ Good wishes to Joe Cina, who is recovering from surgery at the Carmel Hospital in Haifa.
- ++ With a sad heart chaverim followed Mrs. Freda Welkinos to her last resting place. Next week I should like to translate for you part of her life story, as told by her son in Divrei Hakfar this week. She was a brave woman, who took life's knocks with a dose of sardonic humour.
- ++ Keep well all of you and SHABBAT SHALOM,

++ Inge ++

סדר

עו

בשבוע

תשי"ה

ה ד ל ק ת נ ר ו ת

ויכולו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלוהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלוהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות. (בראשית ב' 1-3)

ש ב ת ש ל ו ם ו ח ג ש מ ח.

ולמה זכו אילנות לראש השנה המיוחד לעצמם? ראו שניתן ראש-השנה לבני-אדם ואמרו: כתוב בתורה "כי האדם עץ השדה" (דברים כ' 19). נמשל אדם לעץ ועץ לאדם. ואם כך, מה אדם יש לו ראש-השנה. וכיוון שדיברו אילנות דברים של טעם נתקבלו דבריהם. אמרו להם: באיזה חודש נקבע ראש-השנה שלכם? השיבו אילנות: כיוון שאנו צריכים למים קבעוהו בשבט שמזלו דלי. ולא עוד שבשבט זמן נטיעה ויקימו בו ישראל מצוות.

שיר:

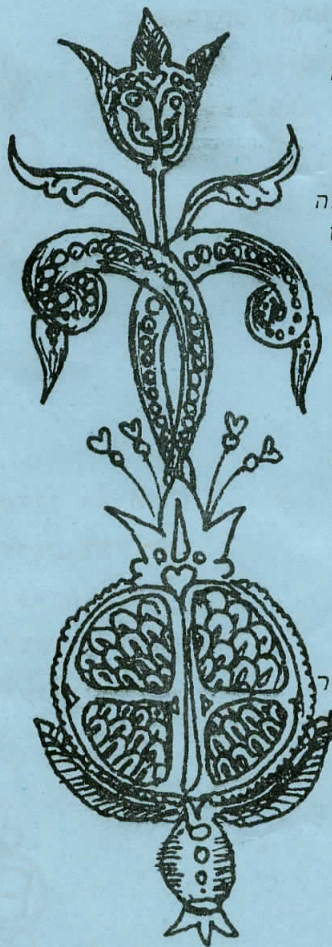
כי האדם עץ השדה
כמו האדם גם העץ צומח
כמו העץ האדם נגדע
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

כי האדם עץ השדה
כמו העץ הוא שואף למעלה
כמו האדם הוא נשרף באש
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

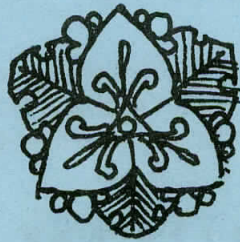
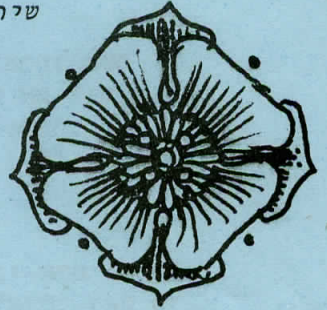
כי האדם עץ השדה
כמו העץ הוא צמא למים
כמו האדם הוא נשאר צמא
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

אהבתי וגם שנאתי
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי מר לי בפה
כמו עץ השדה
כמו עץ השדה.

נתן זך

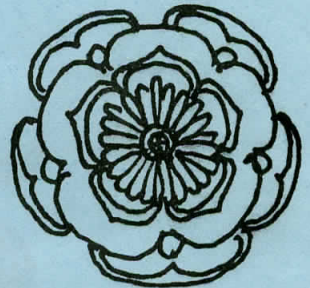

שיר: כי תבואר אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילה
ונתן העץ פריו
והארץ יבולה.
עת לנטוע אילנות
עת לנטוע אילנות.

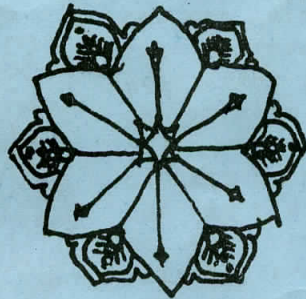

בחמישה-עשר בשבט
בבוא אביב אלינו -
יורד מלאך, פנקס ביד,
רושם כל ציץ, כל עץ, כל בד
וכל נטעי גנינו.

מעיר אל עיר מכפר אל כפר
נישא הוא קל כנפיים,
חוקר בגיא, בודק בהר,
עובר ביעף את המדבר
ושב אל השמים.

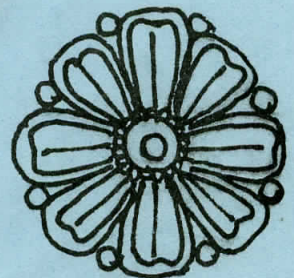

וכשהפנקס יהיה מלא
עץ וציץ ושיח;
כשהמדבר יהפך שדה
כל ארצנו גן רווה -
יופיע המשיח.

ש. שלום

שיר: אתן במדבר את הארז
שיטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדיו.
(ישעיהו מ"א)

שיר: השקדיה פורחת
ושמש פז זורחת
ציפורים מראש כל בד
מבשרות את בוא החג:
ט"ו בשבט הגיע
חג האילנות.

נמלא כוס יין לבן

היין הלבן מסמל את עונת הסתיו והערפילים, עת תשש כוחה של חמה ותנומה
ושלכת בעצים.
לבן הוא כלבנם של פרחי החצב, הכרכום והנרקיס. לובן עצים מלבינים בשלכת.

נ ר י ס כ ו ס ר א ש ו נ ה - כ ו ס ש ל ס ת י ו
לחיים !

נברך בטעימה של פירות הסתיו: ז ל י ת ו ח י ט ה
נטבול את פיתנו בשמן זית משובח ונאכל ממנו כזית.

ה ג ש ס ה ר א ש ו ן / רבקה זיו

מה אמר הגשם לפרחים? "אני משקה וכך אתם צומחים."
מה אמר הגשם לשדות? "אתם צמאים, הגיע זמן לשתות."
פקחו עיניים, די לכם לישון, פתחו הפה ושתו מהר-מהר,
אמרו שלום לגשם הראשון! "כי מחכים לי במקום אחר!"

מה אמר הגשם לעצים?
"הנה אתם יפים ורחוצים."
בעוד יומיים ואולי שלושה
אביא גם פטריות אל החורשה!"

שיר: ציפורים נודדות / אפי נצר

עם הסתיו חזרו הציפורים
מעבר המדבר, מעבר ההרים,
הוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת נוצה, והיא דקת כנף -

פזמון: זה היה עם בוא הסתיו
היא אותה כל-כך אהב
היתה יפה כמו בשירים
כמו הסתיו - הציפורים.

הוא בנה לה קז מעשבים
והיא ליקטה זרעים מתוך הרגבים.
הוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי נוצה מתוך זנבה.

פזמון: זה היה...

עת חזר אביב אל הכפרים
הוא שב אל המדבר והיא אל ההרים
ורוח שעבר בגן מצא
בצל עצי החורש פרח ונוצה.

פזמון: זה היה...

על שום הלובן שעודנו מושל בארץ, בענפי האילנות ובפרחי השקד המניצים.
כשלג בפיסגת החרמון, כקרה בראשי הדשאים בבוקר חורף צונן.

נ ר י מ כ ו ס ש נ י ה - כ ו ס ש ל ח ו ר פ

זוהר ליל רד לו ומכסיף ירח
מכסיפה האשכולית,
בפרדס נס לו זוג יונים זורח -
אש כילה האשכולית.

שיר: אשכולית היא אשכולית צהבהבת
נערה היא נערה,
אשכולית את נערה אוהבת
נערה את נערה.

ואני המניב את הפרי המובחר
למען תרווה בו גליוֹנְךָ הניחר.
ובצאתך לפרֹגֶס משפחה מחכה,
אני חץ וקשת ואני החכה.

אני המסיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה בלילות-חשכה
ואני הוא הצל ביום-קיץ לוהט
ואני המשען לישיש הצועד.

כִּי אֲנִי הַקּוֹרֶה שֶׁקִּימָה בִּיקְתָּהּ
וְאֲנִי הַשּׁוֹלְחֵן וְאֲנִי הַמִּיטָה
וְאֲנִי הוּא הַסֵּף וְאֲנִי הַמִּשְׁקוֹף
וְאֲנִי הַיִּדִּיּוֹת שֶׁהִפְכָּה לְמִנּוֹף
וְאֲנִי הַגִּלְגָּל וְאֲנִי הַקֶּרוֹן
וְאֲנִי הַזָּאֲרוֹן בְּמִסַּע אַחֲרוֹן.

משום כך, אדוני העובר ושב, אל תפגע בי לשווא!
אל תפגע בי לשווא, אל תפגע בי לשווא!

(הימנון שמורות הטבע במוזמביק, תורגם ע"י דידי מנוסי)

שיר: ר ק פ ת / ל. קיפניס

מתחת לסלע צומחת לפלא

רקפת נחמדת מאוד,

ו שמש מזהרת נושקת, זוהרת,

נרטרת לה כתר ורוד !

...5-5-5-5-5

רקפת, רקפת, ציפור מצפצפת,

הַצִּיצִי אַךְ רָגַע אֱלֹד!

רקפת נהדרת בסלע נסתרת,

נסתרת מנפש כל חי !

. . . ♪-♪-♪-♪-♪

נמלא כוס יין - חצייה לבן וחצייה אדום

כוס זו מסמלת את האביב. הצמחים נהנים באחת מן האדום - הוא חום השמש השופע. ומהלבן - הם גשמי החורף שנאצרו בקרקע. שילוב זה הוא המעניק את האון והחיות שיש לו לאביב.

נר ים כוס שלי שית - כוס האביב לחיים !

נברך בטעימה של פירות האביב: התאנה והאגוז
תאנה - על ש"תנה הסתיו עבר, הגשם הלך חלף לו, התאנה חנטה פגיה".
אגוז - על שום מתיקות האביב הבוקע מקליפת החורף.

עץ / ל. גולדברג

והוא בקלות ישא
פריחתו הכבדה.
יאה לו תפארתו.
באין גאווה
ילבש הוד אביב.
והאושר הפשוט -
כחובה.

שיר: בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אימהות
שבע כלות בשער.

אך מי עיני נשר לו ויראנו
ומי לב חכם לו ויכירנו
מי לא יטעה מי לא ישגה
מי יפתח לו הדלת.

לאה גולדברג

שיר: ים השיבולים מסביב
על גליו לשוט יצא הרוח,
אלף חיוכים אלי שלח האביב
שמש חביבה יצאה לשוח.
על המיתרים המפיקים צלילי זהב
הם המזמרים אל מול התכלת,
אלף מלאכים השרים שלום לסתיו
נושקים ומלטפים פצעי שלכת.

גם האהבות באור נפלא
שוב פורחות כולן בשדות הזמר,
אלף חיוכים שלוחים אליך, ילדה
זר שירים כתב לך משורר.
יש אומרים נפלא הוא ריחן של אהבות
יש אומרים אורן הוא ים של זיו,
אלף ציפורים לקולך שיר מזמרות
יפית כה ילדתי כאן האביב.

ים השיבולים, אלף חיוכים, אלף מלאכים.

מילים: יצחק רינן
לחן: חיים אגמון

נמלא כוס יין אדום

האדום כאדום השמש בלהט הקיץ, כתוכו של אבטיח ולחיו של התפוח.
עונת הקץ, עונת האסיף המסיימת את השנה החקלאית.

נר ים כוס רביעיית - כוס הקיץ

לחיים!

נברך בטעימה של פירות הקיץ: תפוח, ענבים ומשמש

אחר כך מגיע הערב להביא מרפא
לאנשים שנשרו אל המרפסות הפתוחות,
עדיין מתנשמים מהמאבק היומיומי
בצבעים הנקיים של הקיץ הזה
שיש לו איכות של ציור ילדים,
עם כל התמימות וכל הכאב
שישנו תמיד בדברים שקמלו
ותמו לגווע - בינתיים.

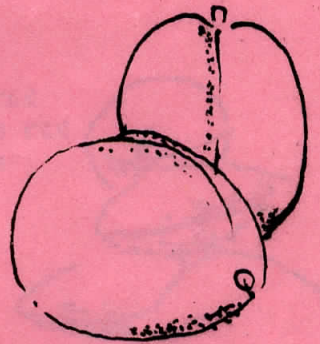
דודו

לקיץ ישנה איכות של ציור ילדים
למעלה כחול, כחול
למטה צהוב, צהוב.
ובצדדים אנשים תופסים להם
מטליות של צל כדי שלא יעלמו
בין התכלת הזאת העזה
והצהוב הזה הצורב, הדוקר
כמו קוצים שהבשילו.

שיר: תפוח חיינני

לו אני אילן היא רוח
ונשקה אף לי.
יפתי קטפה תפוח חיינני,
הוי מתי היום יפוח
ואשא קולי
יפתי צאי לשוח בגני.

נד אילן
צמרתו ליטף הרוח
ונשק עליי.
שם בגן
יפתי קטפה תפוח
וצחוקה שנהב.

שיר: ליבלבו אגס וגם תפוח
ערפילים כיסו את הנהר
וקטיושקה אז יצאה לשוח
אלי חוף תלול ונהדר.

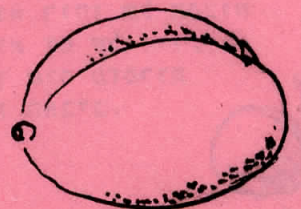
יהי רצון שבכוח סגולת אכילת הפירות שנאכל ונברך עליהם - יתמלאו מעוז שפע הודם
לשוב שנית להגדילם ולהצמיחם מראשית השנה ועד אחרית השנה לטובה ולברכה, לחיים
טובים ולשלום.

שיר: פירות חמישה-עשר
משירי בנימים השלישי - מילים ולחן נ. שמר

דבש התאנה, מתק החרוב
ואורחת גמלים עמוסי כל טוב
הנה שוב ישוב שמש לבבי
ומשם תפוח-זהב יביא.

שלג על עירי כל הלילה נח
אל ארצות החום אהובי הלך
שלג על עירי והלילה קר
מארצות החום לי יביא תמר.

שלג על עירי נח כמו טלית
מארצות החום מה הבאת לי
שלג על עירי, שלג על פני
ובתוך הפרי כל געגועי.

תם סדר ט"ו בשבט כהילכתו.

שבת שלום, חג שמח, ובתיאבון!